

ЗЕМЛЕДЕДЕЛСКА

ЗАЩИТА

В. „Земледѣлка Защита“ излиза веднѣжъ въ седмицата.
Цѣната на вѣстника е за година 6 лева въ прѣдплата. На ученици се отстъпва за 5 лева. За странство се прибавятъ само пощенскитѣ разности.

→*←

Всяко което се отнася до вѣстника се испраша до администрацията въ гр. Плъвенъ.

→*←

За частни обявления се плаща по 2 1/2 ст. на дума въ послѣдната страница, а на първа по 5 ст. Обявления отъ съдебнитѣ пристави се помѣтватъ по особено споразумение.

→*←

Неплатени писма не се приематъ и необнародвани рѣкописи не се връщатъ, освѣнъ ако сѫ придружени съ пощенска марка.

→*←

ОРГАНЪ НА ВЪЛГАРСКИИ ЗЕМЛЕДЕДЕЛСКИ СЪЮЗЪ.

НЕКРОЛОГЪ

Извѣстяваме на всички роднини и приятели, че многообичното ни дѣте **Димитрица**, слѣдъ едно кратко боледуване отъ скарлатина, прѣдаде Богу духъ на 2 годишна възраст.

Вѣчна ти память мило дѣте. Отъ дълбокоопечаленото сѣмейство Драгови.
гр. Плъвенъ, 1 Януарий 1901 год.

Който прѣдплати абонамента на в. „Землед. Защита“ най нѣсно до края на мѣсець Януарий, направо въ редакцията, чрезъ бонове или пощенски записъ получава даромъ една прѣмия по изборъ или една картина изащно изработена съ портрета на Наумова, или пъкъ картина съ фотографитѣ на емигрантитѣ земледѣлци сжщо, красиво изработена.

ПЛЪВЕНЪ, 7 ЯНУАРИИ

Безспорна истина е, а това сме го казвали и другъ пѣтъ, че съ развитието на обществото, науката и искусствата, съ размножаванieto на човѣшкия родъ, размножавали сж се и се размножаватъ и нуждитѣ на хората; а онзи човѣкъ, който не развива поминъка си наравно съ нарастналитѣ си нужди, той не може да посрѣдне свойтѣ задължения, ни къмъ обществото, ни къмъ държавата. Това което е за единъ човѣкъ, сжщо може да се каже и за единъ цѣлъ народъ. Бѣденъ народъ, бѣдно царство и бѣденъ царъ. Политическата свобода при икономическа мизерия е като чифте пищови на голъ коремъ. Но за това пъкъ, въ другитѣ страни при такова положение, правителството, интелигенцията и всички по просвѣтени хора, особено въ страни, гдѣ то народътъ е по простъ, се грижатъ съ всички срѣдства да подпомогнатъ подобрието на поминъка. Тамъ работятъ въ това поле и чиновници, и учители, и доктори, и адвокати, и попови, и всички. Тѣ считатъ, че ако това не на правятъ, тѣ нѣматъ право на народни ржководители, тѣ не сж достойни синове на своя народъ.

Но така ли е у насъ?
Извѣстно е, и това сме пов-

таряли вече хиляди пѣти, че нашия народъ е земледѣлски. Отъ 3 милиона и 310,000 жители, спорѣдъ статистиката отъ 1893 год. които населяватъ България 2648000 сж хора земледѣлци, които оржатъ земята. А това ще рече, че повече отъ три чейрека, отъ цѣлото население на България, се занимаватъ съ земледѣлието и клоноветѣ му. А отъ това слѣдва, че земледѣлието у насъ е единичкия поминъкъ, който храни народа и държавата и отъ развитето на когото само можемъ да очакваме благо състоянието и силата на народа. Но можемъ ли ние да се похвалимъ, че е работено за подобрието на този главенъ поминъкъ въ страната? Помислилъ ли е нѣкой сериозно, и погледналъ ли е нѣкой съ добро око на онзи поминъкъ у насъ, който храни 2,648,000 човѣшки гърла? — Не. А това е срамно и за правителствата които сж идвали до сега на власть, срамно е и за ония, които се даватъ за народни ржководители. Да, срамно е защото у насъ всичко е тръгнало наопъки. Всички правителства, съ малки исклучения, които сж идвали до сега на власть, сж имали за задача само да се въртятъ изъ областта на висшата политика, като само това да бѣше тѣхна длъжностъ, да налагатъ тѣжки неравномѣрни и осждени отъ всѣки здравомислящъ човѣкъ данъци, да коветъ закони често пѣти копирани отъ Брюксель. Парижъ и Виена и да ни ги налагатъ, а слѣдъ това отминаятъ. Работата на правителствата, казахме съ малки исклучения, е била да създадатъ учреждения, институти и всичко тѣкмо въ обратното на нуждитѣ на нашия земледѣлски народъ. Такива сж и нашитѣ училища, такива сж и всички други учреждения у насъ. Единъ великъ французинъ е казалъ: тамъ кждѣто училищата не сж наредени, не сж приспособени да привързватъ народа къмъ поминъка и труда, такива училища неоправдаватъ своето съществувание; народъ, който има такива училища е народъ за окаивание. А това е тѣкмо у насъ. Ние имаме много училища, което е отряденъ фактъ, но тѣ сж всички само фабрики за чиновници и учители. Всички изъ тѣхъ бѣгатъ отъ труда. Самъ селския учител вика на свойтѣ ученици: дѣда учете се да не пасете патки, да не пасете овце и говеда, като че ли пасението на

патки, овце и говеда е най ниското занятие, достойно само за невѣжи хора. А слѣдствията отъ това сж тѣзи, които виждаме ежечасно у насъ: всѣки бѣга отъ полето на труда, всѣки се отвърщава отъ земледѣлие и клоноветѣ му. И чиновници, и адвокати, и доктори, и учители, и ученици гледатъ на земледѣлието като на занятие просто, грубо—занятие на орачи и копачи. За това и у насъ се е сложило мнѣнието, че земледѣлието е занаятъ, достоенъ само за онзи, който има два прѣста киръ на вратѣтъ си, който има напукани ржци и подбити пети; а такива училища, които още отъ рано отвърщаватъ народа отъ труда, отъ поминъка, не сж достойни за единъ народъ, главний поминъкъ на когото е земледѣлието и неговитѣ клонове.

Ето за какво, при тѣзи обща незаинтересованостъ, ние виждаме че селянина уголява, усиромашява; той отъ день на день испуща парчето земя изъ ржцѣтъ си, безъ да има нѣкой да го упѣти къмъ подобрието поминъка му, безъ да го съжали нѣкой.

А цѣртъ на това?
Цѣртъ е въ свѣстиванieto на българския земледѣлецъ; цѣртъ е въ сдружаванieto на всички земледѣлци въ земледѣлски дружби и присъединението имъ къмъ общото—земледѣлски съюзъ. *Цѣртъ е тамъ горъ въ народното събрание, което отъ адвокатско и гешефтарско трѣбва да се пробърне въ земледѣлско и еснафско.* Да, цѣртъ е когато народното събрание се умирише отъ парфумъ на царвули.

Земледѣлската организация въ Германия.

Прѣвъ пѣлата си дѣятелностъ съюза е успѣлъ да постигне слѣдующитѣ по главни резултати:
Въ 1896 год. се създаде законъ за борситѣ, който прѣсѣдваше слѣдующитѣ цѣли:
За германското земледѣлие този законъ е помогналъ да се назначи при всѣа борса по единъ държавенъ чиновникъ — борсовъ комисаръ, който е съдѣйствувалъ не само при опрѣдѣление цѣната на борсовитѣ книжа, но и на земледѣлскитѣ продукти. Съ това се гони цѣлта: избѣгването на спекулантитѣ, които тѣй често се повтарятъ при опрѣдѣление цѣнитѣ на земледѣлскитѣ произведения. Послѣ закона постановява земледѣлцетои брашнарската индустрия въ продуктнитѣ борси да се прѣдставяватъ въ маслотелетовото отъ хора, които ще съдѣйствуватъ най правилното поставяние на цѣнитѣ.
Отъ голѣма важностъ е сжщеврѣменно и постигнатото заприѣнение на срочната продажба на житата и брашната. Интересътъ на борсовитѣ игри е противоположенъ съ

онзи за земледѣлеца. Земледѣлеца гледо да добие цѣна на произведенiята си, която да отговаря на разности по производството и да дава една извѣстна чиста печалба на стопанина. Приходитѣ трѣбва да стожатъ поиъ до извѣстна степенъ еднакви и да се покачватъ съравнрно съ покачванieto на данѣцитѣ, надницѣтъ и пр. пр. Борсата пъкъ има интересъ цѣнитѣ на житата по възможностъ повече да се движатъ, понеже само отъ разликата въ цѣнитѣ борсата може да печели. Съ установяването на цѣнитѣ загубва се почвата за спекуланций. Какво голѣмо разширение можтъ да взематъ такива гешефти и какво влияние можтъ да иматъ върху стопанското положение на цѣли народи, доказва случая съ американската борса прѣвъ пролѣтъта на 1898 год., която е съединена съ името Lewis Leiter. Съ голѣмитѣ капиталы, които е намѣрилъ този спекулантъ, купилъ е отъ богатата американска жѣтва голѣмо количество жито. Съ исклучение на Германия, всичкитѣ държави на континента сж имали лоша жѣтва прѣвъ 1897 год. тѣй че бѣ необходимо едно силно внасяние на храни, пожеже собствената продукция на тѣзи страни прѣвъ 1898 год. нѣмаше да достигне. Почти всичкитѣ Европейски държави зависѣхъ по това отъ единъ човѣкъ, а той, разбира се, трѣбваше да създаде условия, за да може да си папѣли джоба. Той спрѣ износа на свойто жито (това което бѣ якупилъ) и повдигна искусствено цѣната на всемирния пазаръ. Качванието на цѣнитѣ е отишло до тамъ, че, италианското и француското правителства, се видѣхъ принудени, врѣменно да прѣмахнатъ вноситѣ мита на житото, съ надѣжда, че населението ще получи по ефтенно жито. Чрѣвъ махванието на митата правителствата нагубихъ много милиони и отъ това проналеза до извѣстна степенъ влошаванието финансовото положение на тѣзи страни. Но тѣзи мѣрки на правителствата не можихъ да подѣйствуватъ догдѣто спекулантитѣ не се нагубихъ съ по нѣколко милиона.

Че заприѣчението на срочната продажба на житата е подържала отчасти на спекулантитѣ на берлинската борса и че сж имали едно извѣстно влияние върху цѣнитѣ, излиза отъ това, че прѣвъ 1897 год. настѣпилото повишение на цѣнитѣ на пшеницата е дошло и въ Берлинъ. Именно цѣната се е покачила

въ Нью-Йоркъ	съ 11.35 марки
„ Ливертулъ	„ 10.30 „
„ Чикаго	„ 15.75 „
„ Берлинъ	„ 15.50 „

Сжщеврѣменно, когато всичкитѣ мѣста, кждѣто борситѣ сж вършили срочната продажба на житата сж показвали едно силно движение въ цѣнитѣ, въ Берлинъ то е било 40, въ Буда-пеща — 88, Чикаго — 69 и пр.

**

Другъ законъ, за прокарванieto на който е дѣйствувалъ съюза, е законъ за искусственото масло (маргарина), който се прие прѣвъ 1897 год.

За този законъ се е много говорило и писало, че съ него се е ограничавало производството на евтенитѣ масла, които служатъ главно за храна на бѣдитѣ и то само съ цѣлъ да се увеличи цѣната на кравишкото масло, което не било по добро отъ искусственото. Германскитѣ земледѣлски съюзъ е гледалъ не да отнеме ъденieto на маслото на тѣзи, които искатъ да ѣдатъ маргаринъ, а иска да поддигори тѣзи, които

искать да бъдат чисто масло. Тъ не сж противъ фабриката на маргарина отъ чиста лой, а сж противъ работенето съ нечиститѣ масла, а най послѣ сж и противъ това да се харчи едно масло искусствено за смѣтка на естественото. Тъ смѣтатъ, че съ тази мѣрка ще се докара да не се експлоатира съ скъпото продаване на маргарина, а да се продава съ ниска цѣна, каквато подобава нему споредъ произхождението.

Съ този законъ тѣ сж постигнали ед на всеобща контрола на маслата, като борятъ да не се правятъ никакви фалшификации.

Земледѣлския съюзъ прокара закона за прѣдпазване експортирането на разни болести по добитъка, чрезъ вноса на такъвъ отъ странство.

Врѣднитѣ, които е прѣтърпѣло германското земледѣлие чрезъ вноса на варазенъ добитък отъ странство възлизатъ на милиони левове. Макарь че стойността на германския добитък възлиза на повече отъ 3 милиарди марки, но до приемането на закона не е било възможно на Германия да запрѣти вноса на добитъка, или да турне кава и да било ветеринарна мѣрка.

На тѣзи справедливи искания на германскитѣ скотовѣдци свободомислитѣ и социалиститѣ сж налѣвали да твърдятъ, че съ това сж се повишили цѣнитѣ на мѣсото. Съ издаването на едно окръжно на съюза е било възможно да се увѣри не само, че цѣнитѣ не сж се увеличили, но даже и сж се намалили. Така още не е било и твърдението, че е имало недоимък на мѣсо. Въ нѣкои градове имало високи цѣни, но то непроизлизало отъ това, че скотовѣдцитѣ вземали повече за свойѣ говеда, и че това произлиза отъ дребитѣ търговци, които извличатъ голѣми печалби. Освѣнъ това доказа се, че германското земледѣлие е не само въ състояние да покрие нуждата отъ мѣсо въ Германия, но и че увеличението на животнитѣ далеко надминава увеличението на народонаселението.

Понеже заинтересованата преса отъ страна на мѣсопродавцитѣ постоянно е лѣгала, земледѣлцитѣ сж биле принудени да направятъ една интерпелация въ камарата. Интерпелацията е била подписана отъ много депутати и въ разнитѣ фракции. Замѣстника на Държавния Канцлеръ Графъ Посадовски, заедно съ г. Хамершайнъ, министера на земледѣлството, сж отговорили, че споредъ официалнитѣ свѣдѣния нѣма липса на мѣсо, че германското земледѣлие е въ състояние да покрие всичката нужда отъ мѣсо въ държавата и че правителството счита за своя длъжностъ да защити мѣсното скотовѣдство чрезъ затваряние на границитѣ и др. мѣрки, за да го запази отъ разнитѣ болести, които се вкарватъ отъ странство.

Най-послѣ тѣ сж поискали и задължителното прѣглеждане на мѣсата, за да гарантиратъ на германския народъ една здрава храна и да го прѣдпазватъ отъ разнитѣ болести, които се принасятъ у хората чрезъ животнитѣ.

Другъ законъ за подобрене на земледѣлието е закона за откривание на *земледѣлскитѣ камари*, гласуванъ прѣвъ 1894 г.

Земледѣлскитѣ камари сж учреждения, които иматъ за задача да се застъпватъ за интереситѣ на земледѣлцитѣ въ извѣстни провинции, да подпомагатъ на общинитѣ, да се грижатъ за подобрене положението на земледѣлскитѣ работници, за подобрене на земледѣлската техника и пр. и пр. Най-много помагатъ камаритѣ при опрѣдѣлене цѣнитѣ на житата при боритѣ, или пъкъ цѣната на животнитѣ по пазаритѣ и пр. Понеже откъдето на работници въ земледѣлието сега за сега е единъ важенъ въпросъ за германскитѣ земледѣлци, отъ камаритѣ сж ввели грижата и за прѣвеждане работници отъ едно мѣсто на друго, като държатъ точни свѣдѣния за нуждата и прѣдлагането отъ такива.

Нуждата отъ достъпенъ и евтинъ кредитъ за земледѣлското стопанство е накарала съюза да се замисли и за това. Сжществующитѣ държавни и частни кредитни институти не сж били достатъчни, пакъ сж давали и доста скъпи кредитъ. За да се постигне въ това направление основана се е *Пруската централна дружествена каса*. Резултатитѣ отъ тази каса сж били добри. Държавата и е отпуснала 5 милиона марки като основенъ капиталъ. По дѣйствието на съюза този капиталъ е билъ увеличенъ на 20 и 50 милиона, понеже първоначалния капиталъ не е достигалъ за нуждитѣ.

Въ областта на съобщителнитѣ срѣдства съюза е упражнилъ сж така голѣмо влияние. Така напр. по негово дѣйствие продължили сж се тѣснитѣ желѣзници, които сж отъ голѣма полза за земледѣлието и земледѣлската индустрия. Отъ друга страна, той

е попрѣчилъ за приемането постройката на каналитѣ, които ще принесатъ полза само на индустрията, а за много години ще попрѣчатъ на земледѣлието съ ангажирането на много работници, каквито и сега твърдѣ малко има за земледѣлието. Въпроса за направата на каналитѣ, за които бѣше ангажиранъ и самия германски императоръ пропадна въ Райхстага само благодарение на съюза.

Германския землед. съюзъ е съдѣйствувалъ за устрояването на *голлмитъ житни камари*, където се пласятъ житата за продажба. Тѣзи камари се управляватъ отъ дружествата. Съюза е дѣйствувалъ и за отпускане субсидий по устройството на тѣзи камари, тѣй че напр. Пруссия е дала 5 милиони марки субсидия. Голѣмитѣ камари сж твърдѣ згодни и за това, че въ тѣхъ, чрезъ сушене, чистение, сортиране и пр. се приготвява една добра за продажъ стока. Съ свойѣ храни, внесени въ камаритѣ земледѣлцитѣ могатъ да правятъ и заеми. По този начинъ тѣ се освобождаватъ отъ влиянието на своя търговецъ, който му дава много скъпи кредитъ, а сжщеврѣменно го играе като намалена цѣнитѣ, щомъ знае, че земледѣлеца има нужда отъ пари.

Отъ практика е намѣрено, че цѣнитѣ на житата сж най ниски слѣдъ жътвата и се покачатъ едвамъ по късно. Камаритѣ могатъ да изгледатъ това движение на цѣнитѣ, а сжщеврѣменно тѣ могатъ да служатъ като регулатори за цѣнитѣ на мѣснитѣ пазари.

Това сж на съюзъ най главнитѣ резултати на земледѣлския съюзъ въ Германия, постигнати само въ течението на 6—7 г. борба. Всѣки вижда, че тѣзи резултати не сж малко, още повече като си прѣдставимъ, че Германия не е исклучително земледѣлска страна и че въ нея съ еднакво, ако и не по голѣмо право стои търговията и индустрията. При все, че борбата, по много въпроси, между земледѣлцитѣ и търговцитѣ и индустриалцитѣ е била доста упорита, все пакъ германския земледѣлския съюзъ е ималъ грамадни успѣхи въ изпълнения на свойѣ искания. Днесъ всичкитѣ германски земледѣлци съзнаватъ силата на земледѣлската организация и за това съ всичкитѣ си сили гледатъ да прокаратъ всичко, което касѣта тѣхнитѣ интереси.

Събрание на Плъвенската Околийска Земледѣлска Дружба.

Съгласно окръжното писмо на постоянния комитетъ на Българския земледѣлски съюзъ, публикувано въ прѣдшествующия брой на съюзния органъ, врѣмения прѣдседателъ на Плъв. Околийска Земледѣлска дружба свика за 3 т. м. на събрание въ Плъвенъ всичкитѣ прѣдседатели на селскитѣ дружби въ околията, заедно съ двама членове, прѣимущественно отъ настоятелството, за да се избере постоянно настоятелство за околийската дружба и да се размѣнятъ нѣкой мисли по прѣдстоящитѣ прѣдставителски избори, а най-вече да се опрѣдѣлятъ кандидати за народни прѣдставители, отъ страна на земледѣлската организация. Отъ поканенитѣ 34 селски земледѣлски дружби се явихъ по 3 души прѣдставители отъ 29 селски дружби, вслѣдствие отъ което околийското събрание се състоя.

Засѣданието се откри отъ врѣмения прѣдседателъ на Околийската земледѣлска дружба г. Б. Дуновъ, който обяви слѣдующия дневенъ редъ:

1. Избиране околийско настоятелство и

2. Избиране кандидати за народни прѣдставители отъ страна на организацията въ Плъвенската околия.

По избирането на околийското настоятелство станахъ много, даже излишни прѣния, които не бяхъ до толкова добри въ очитѣ на разбранитѣ делегати. Причината на тѣзи нежелателни недоразумения бѣше, че и тука бѣхъ се промъкнали нѣколко души, които имахъ желание и интересъ да бъркатъ, а не да подпомагатъ за разрешението на занимающитѣ събрание въпроси. Даже, както се научаваме сега, имало въ това наше събрание испратени нарочно нѣколко лица съ цѣлъ, да бъркатъ на събранието, та дано се не състои и съ това да се укепази нашето дѣло тукъ въ Плъвенско. Трѣбва да бждемъ до

волни, че това намѣрение, на влѣ настоятелнитѣ хора срѣщу насъ, не се изпълни.

Най подиръ, слѣдъ доста дълги прѣния, като какъ да стане избора за околийското настоятелство, при всичко, че това е указано въ чл. 16 отъ съюзния уставъ, делегатитѣ на селскитѣ дружби се съгласихъ, щото врѣменото околийско настоятелство да посочи на 5 души, които да прѣдставятъ на одобрение на събранието 3 души за бждеще настоятелство на околийската земледѣлска дружба. Посоченитѣ 5 души отъ настоятелството се отгѣглихъ на съвѣщание, слѣдъ което се явихъ и прѣдставихъ на събранието 3 души съ по 3 души за членове въ околийското настоятелство. Обаче, отъ прѣдставенитѣ 9 души околийското събрание избра слѣдующитѣ 3 души за постоянни членове въ настоятелството на околийската земледѣлска дружба: г. Ангелъ Митовъ отъ с. Одрне, г. П. Илиевъ отъ с. Каменецъ и г. Бешко Дуновъ отъ с. Долни-Джбникъ. Избранитѣ членове въ настоятелството, по рѣшението на събранието, се прѣвизбрахъ помежду си и се получи такъвъ резултатъ: г. Ангелъ Митовъ остава за прѣдседателъ на Плъв. околийска земледѣлска дружба; г. Петко Илиевъ за подпрѣдседателъ и г. Бешко Дуновъ за касиеръ-дѣловодителъ. Слѣдъ това, старото настоятелство отстъпи мѣстото си на новото и се пристъпи къмъ разгледването на втория по важенъ въпросъ—избиране кандидати за народни прѣдставители.

Прѣди да се пристъпи къмъ избирането на кандидатитѣ, Прѣдседателя на Централния Управителенъ комитетъ на Българския земледѣлски съюзъ г. Забуновъ взема думата и съ една кратка, но съдържателна рѣчь описа какво сж направили нашитѣ правителства отъ 22 години насамъ за насъ земледѣлцитѣ, какво е нашето положение и завърши съ това, че нашия халъ ще се подобри само тогава, когато въ народното събрание испратимъ наши хора, които познаватъ нашето положение и нашитѣ болки и като отидатъ въ София нѣма да запатъ въ устата на разнитѣ >шефовъ<, за да чуятъ какво ще имъ кажатъ да вършатъ, а ще работятъ това, което имъ диктуватъ интереситѣ на земледѣлцитѣ. Въ рѣчта си г. Забуновъ похвали Разградската околийска земледѣлска дружба, която въ подобно, на нашето събрание е опрѣдѣлила своитѣ кандидати за народни прѣдставители и отъ всички е взела писменна декларация, че въ случай че бждатъ избрани, тѣ ще защитаватъ интереситѣ на земледѣлцитѣ, като не се влияятъ при това отъ никого, а освѣнъ това ще поддържатъ напълно исканията на земледѣлцитѣ. Рѣчта на г. Забуновъ бѣ изслушана съ голѣмо внимание и одобрена отъ всички. Слѣдъ г. Забуновъ говорихъ още нѣколко души и повдигнахъ въпроса: дали ние земледѣлцитѣ отъ Плъвенската околия се чувствуваме достатъчно силни да дѣйствуваме въ прѣдстоящитѣ избори самостоятелно или въ комбинация съ нѣкой отъ политическитѣ групи. Болшинството се съгласихъ, че ние въ Плъвенско трѣбва да работиме самостоятелно — независимо отъ никоя партия. Слѣдъ като се рѣши този въпросъ, не оставаше друго освѣнъ да се пристъпи къмъ избора на самитѣ кандидати, но понеже по начина по който трѣбваше да стане самия изборъ се явихъ несъгласия, то трѣбваше да се жертвува повече врѣме до гдѣто се дойде до извѣстно съгласие. По този въпросъ се говори много: едни прѣдлагахъ избора да стане по тайно гласоподаване, други — като се раздѣли околията на 3 секции и всѣка секция да си посочи по едно лице и т. н., до като най подиръ се яви единъ отъ прѣдседателитѣ на

селскитѣ дружби, ако се не лѣжемъ този отъ Бръшлянската дружба, и каза: азъ може би съмъ най младъ и най неученъ отъ всички Ви, но право да Ви кажа, че мене ми дотегна вече да слушамъ да се говори по този въпросъ и да си губимъ врѣмето, като че ние не знаемъ кои сж лицата, които заслужаватъ и трѣбва да имъ се даде кандидатурата за народни прѣдставители въ нашата околия. Тѣзи лица сж: Отъ централния комитетъ г. Забуновъ, отъ с. Витъ г. Дановъ, а отъ вѣдъ Вита г. Дуновъ. Азъ прѣдлагамъ да се гласува за тѣзи лица, които сж работили най много по нашата организация. И дѣйствително това прѣдложение се прѣе отъ всички и се пристъпи къмъ явното му гласуване. Гласува се най-напрѣдъ кандидатурата на г. Забунова и се прие съ пълно болшинство, но г. Забуновъ по доста оправдателни причини, нѣкой отъ които съобщихъ, отказа отъ нея, като каза, че той е готовъ и да поддържа, както съ перото, така и лично съ агитациитѣ си всѣки земледѣлски кандидатъ, когато посочи околийското събрание. Събранието не искаше да приеме отказа на г. Забунова, но понеже той силно настоя, то нѣмаше какво освѣнъ да го освободи. Наредъ идеше второто посочено лице, а именно г. Т. Дановъ. Тъкмо когато трѣбваше да се гласува за кандидатурата на г. Данова, обади се единъ отъ делегатитѣ, че понеже нѣкой отъ земледѣлцитѣ искали и г. А. Митовъ, то прѣди да се гласува кандидатурата на г. Данова, нѣка се споразумѣятъ тѣ двамата помежду си и да си отстъпятъ. г. Дановъ взема думата и каза, че той отказва се отъ кандидатурата за народенъ прѣдставителъ и че я отстъпва на г. А. Митовъ, като и за въ бждеще си остава привърженикъ къмъ организацията и моли всички, които сж се съмнявали въ искреността на неговата досегашна дѣятелност, да го слѣдятъ въ стѣпнитѣ и се увѣрятъ въ чистота на дѣлата му. Слѣдъ това се подложихъ на гласуване кандидатуритѣ на г. А. Митовъ и Б. Дуновъ и се приехъ и двамата съ болшинство; а на мѣстото на г. Забунова се избра г. К. Илиевъ. Така че, земледѣлцитѣ отъ Плъвенската околия си опрѣдѣлятъ за свои кандидати за народни прѣдставители: 1) г. А. Митовъ, земледѣлецъ отъ с. Одрне, 2) г. Б. Дуновъ, земледѣлецъ отъ с. Д. Джбникъ и 3) г. К. Илиевъ, членъ отъ централния комитетъ на Българ. землед. съюзъ.

Опрѣдѣление кандидати за народни прѣдставители въ Разградската околия.

Протоколъ

Днесъ на 18 й Декември 1900 год., свикани отъ прѣдседателствующия Разград. околийска земледѣлска дружба на извѣредно заседание по трима делегати отъ всѣка земледѣлска дружба отъ Разградската околия, слѣдъ като изслушахме прѣдседателя, който прочете програмата и обясненията на земледѣлския съюзъ по подобението на живенитѣ земледѣлски интереси, които вликуватъ днесъ земледѣлското население и като се изслушаха мнението отъ делегатитѣ като какво повѣдение трѣбва да се държи въ прѣдстоящитѣ законодателни избори, единодушно събранието взе слѣдующето рѣшение:

1) Да се постави кандидатурата на Г. на Стоянъ Стойновъ отъ с. Калфа-дере за народенъ прѣдставителъ въ Разградската околия, като видимъ, честенъ и вликувателъ земледѣлецъ;

2) Да се постави кандидатурата за народенъ прѣдставителъ въ Разград. околия на Г. на Илия Спасовъ, като видимъ, честенъ и вликувателъ гражданинъ и търговецъ;

3) Да се постави кандидатурата за народенъ прѣдставителъ въ Разград. околия на Г. на Х. Неджибъ Бѣй Х. Амимовъ, като най вликувателно лице между турското земледѣлско население въ околията; и

4) Натовава се прѣдседателствующия да поиска писмено съгласието на кандидатитѣ за кандидатурата имъ и да ли тѣ ако бждатъ избрани ще работятъ и поддържатъ

